

Rozsudek Nejvyššího soudu SSR ze dne 23.08.1972, sp. zn. 2 Tz 75/72, ECLI:CZ:NS:1972:2.TZ.75.1972.1

Číslo: 35/1973

Právní věta: Obzvlášť nebezpečnému recidivistovi nemožno snížit podľa § 40 Tr. zák. trest pod spodnú hranicu trestnej sadzby stanovenej v § 42 odst. 1 Tr. zák. so zreteľom na výnimočné okolnosti prípadu. Použitie § 40 Tr. zák. s ohľadom na mimoriadne pomery páchatela však nie je vylúčené ani u obzvlášť nebezpečného recidivistu.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 23.08.1972

Spisová značka: 2 Tz 75/72

Číslo rozhodnutí: 35

Číslo sešitu: 4

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Recidiva zvlášť nebezpečná, Ukládání trestu

Předpisy: 140/1961 Sb. § 40 odst. 1
§ 42 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 35/1973 sb. rozh.

Obzvlášť nebezpečnému recidivistovi nemožno snížiť podľa § 40 Tr. zák. trest pod spodnú hranicu trestnej sadzby stanovenej v § 42 odst. 1 Tr. zák. so zreteľom na výnimočné okolnosti prípadu. Použitie § 40 Tr. zák. s ohľadom na mimoriadne pomery páchatela však nie je vylúčené ani u obzvlášť nebezpečného recidivistu.

(Rozsudok Najvyššieho súdu SSR z 23. augusta 1972 sp. zn. [2 Tz 75/72](#).)

Rozsudkom Okresného súdu v Lučenci z 22. októbra 1971 sp. zn. 1 T 18/71, ktorý sa stal právoplatným 27. januára 1972, bol obvinený A. N. uznaný za vinného z trestných činov rozkrádania majetku v socialistickom vlastníctve podľa § 132 odst. 1 písm. a) tr. zák., ktorého sa dopustil ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 41 písm. b) Tr. zák. Za to mu bol podľa § 132 odst. 1 Tr. zák. uložený s použitím § 42 odst. 1 a § 40 odst. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 27 mesiacov so zaradením do 3. nápravno-výchovnej skupiny.

Najvyšší súd SSR na základe sťažnosti pre porušenie zákona, ktorú podal generálny prokurátor SSR

v neprospech obvineného A. N., zrušil v celom rozsahu uvedený rozsudok Okresného súdu v Lučenci a tomuto súdu prikázal, aby vec znova prejednal a rozhodol.

Z odôvodnenia:

Okresný súd urobil chybu pri rozhodovaní o treste, keď obvinenému, ktorému ukladal trest ako obzvlášť nebezpečnému recidivistovi podľa zásad uvedených v § 42 odst. 1 Tr. zák., vymeral trest odňatia slobody s použitím mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia § 40 odst. 1 Tr. zák. so zreteľom na výnimočné okolnosti prípadu, ktoré videl nesprávne len v tom, že škoda spôsobená rozkrádaním nebola veľká a že odcudzené veci boli vrátené poškodenej socialistickej organizácii. Okresný súd predovšetkým prehliadol, že pre vzťah medzi § 41 Tr. zák. a § 40 Tr. zák. platia rovnaké zásady, ako pre vzťah vyššej trestnej sadzby podľa ustanovení osobitnej časti Trestného zákona a ustanovenia § 40 Tr. zák., že teda pri splnení podmienok uvedených v § 41 Tr. zák. pre ukladanie trestu odňatia slobody obzvlášť nebezpečnému recidivistovi podľa zásad uvedených v § 42 odst. 1 Tr. zák. je použitie § 40 odst. 1 Tr. zák. vylúčené z dôvodov výnimočných okolností prípadu. Nie je však vylúčené použiť ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody podľa § 40 odst. 1 Tr. zák. ani u obzvlášť nebezpečného recidivistu, pokiaľ sú dôvodom k nemu mimoriadne pomery páchatela (napr. ťažké ochorenie páchatela po spáchaní trestného činu a pod.). Ustanovenie § 42 odst. 1 tr. zák. treba totiž vykladať tak, že iba určuje hornú a dolnú hranicu zvýšenej trestnej sadzby, v rámci ktorej sa ukladá trest odňatia slobody obzvlášť nebezpečnému recidivistovi.

Poznámka: Týmto rozhodnutím sa mení stanovisko obsiahnuté v rozbere a zhodnotení praxe súdov pri postihu obzvlášť nebezpečných recidivistov uverejnenom pod č. III/63 Zb. rozh. tr.